హద్దులేని
ఆ యిద్దరి ప్రేమ
వారిని
దంపతులను చేసిందా?

తొలి ప్రేమ

వి.చంద్రశేఖర్
కథ

స్విమ్మింగ్‌పూల్ డ్రస్‌లో, శరీర సొంపుల్ని బాగా ఎక్స్‌పోజ్ చేస్తూ నీళ్లలో తడుస్తూ మధ్యమధ్య పైకి వస్తూ మోహావేశంతో చేతులను నడుము వెనుక, చను మొదళ్లమీద ఉంచుకుంటూ కోరికలను రెచ్చగొట్టేలా నృత్యం చేస్తోందామె.

టాకీస్ మూలల్లో కూర్చున్న ప్రేక్షక జంటలు పరవశించిపోతూ శృంగార చేష్టలు చేసుకొంటున్నారు. పరీక్షలు అయిపోయిన కారణంగా, నా ఫ్రండ్స్ కూడా తన్మయత్వంగా సినిమాలో లీనమయ్యారు.

నా మనస్సులో మాత్రం మధూ రూపం మెదలుతోంది. 'రా! రమ్మ'న్నట్టుగా ఎద మూలలో పిలుస్తున్నట్లనిపిస్తోంది. ఫ్రెండ్స్‌కు గుడ్‌బై చెప్పి టాకీస్ నుండి బయట పడ్డాను.

నాలుగేళ్లుగా ఉంటున్న విశ్వేశ్వర హాస్టల్‌ను, ఎస్.వి. యూనివర్శిటీ కాంపస్‌ను వదిలి వేయాలంటే బాధగానే ఉంది. మరోవైపు మధూను కలువబోతూన్నందుకు సంతోషంగా ఉంది.

వెన్నెల రాత్రి పచ్చని వెన్నెలలో, మెలికలు తిరిగే నల్లనిరోడ్డుపై బస్ వెళుతోంది. కిటికీ గుండా వీచే చల్లని గాలికి కునుకు పడుతోంది. బస్ కుదుపులు అప్పుడప్పుడు మేమున్నామంటూ నిదురలేపుతున్నాయి. మనసు మాత్రం, ఏ అవరోధాలు లేకుండా మధూను గురించే కలలు కంటోంది.

* * *

గోవా—డోలోపోలా బీచ్. మధు వొడిలో తలుంచి పడుకొని ఆమె చనుకట్టుమీదుగా

పక్కలకేసి చూస్తున్నాను. మధు మౌనంగా ఇసుక కుప్పగా చేస్తూ అందులో ఒక పుల్లను దాస్తోంది.

ఏమిటే! దాగుడుపుల్ల ఆడుతున్నావా?!

“ఊఁ!”

“ఓ పందెం పట్టుకుందామా!”

“ఏమిటది?”

“ఓడినవారు వాళ్ల బట్టల్ని

ఒక్కొక్కటిగా, ఓడినట్టల్లా విప్పేయాలి. సరేనా''.

''ఛీ! ఎప్పుడూ చిలిపి కోరికలే... కానివ్వు!'' అంది కెంపులయిన చెంపలతో.

మొదటి గేమ్‌లో నా షర్టు పోగొట్టుకున్నాను. రెండవ గేమ్‌లో మధు జాకెట్టు వదిలేసింది. మూడు, నాలుగు గేమ్‌ల్లో నా ప్యాంటు, బనియన్ పోయాయి. ఐదోగేమ్‌లో మధు చీర విప్పేసింది. ఆరోగేమ్‌లో కొద్దిగా సిగ్గుపడుతూ బ్రా వదిలేసి, కాళ్ళు మోకాళ్ల దాకా ముడుచుకు కూర్చుంది. కీలకమైన ఏడోగేమ్ జరుగుతోంది. మధు నన్ను ఓడించాలని ప్రయత్నిస్తోంది. కానీ వీలు కాలేదు. మధు ఓడిపోయింది. లంగా విప్పకుండా తప్పుకోవాలని దూరంగా వెళుతోంది సిగ్గుతో. నేను వెంబడించి ఆమె లంగా ముడిని దొరకబుచ్చుకున్నాను. లంగా జారి నేలపై పడింది.

మధు పూర్తిగా నగ్నంగా మారిపోయింది. ఆమె అందాల్ని జుర్రుకోవాలన్న ఆరాటం నాలో పెరిగింది. ఆమెను అందుకోబోయాను. నగ్నసుందరిలా ఆమె సముద్రంవైపు వెళుతోంది నా నుండి దూరంగా.

''మధూ! ముందుకు వెళ్లకు. అసలే పౌర్ణమి. సముద్రం చాలా డేంజర్ మధూ! వెళ్లకు'' అని ఒడ్డునుండే హెచ్చరిస్తున్నాను.

నా హెచ్చరికను ఖాతరు చేయలేదు తను. ముందుకు వెళుతోంది. పెద్దగా ఎగిసి వచ్చిన కెరటమొకటి ఆ నగ్న మందారాన్ని, నా ప్రణయసుందరిని సముద్రజలాల్లో కలుపుకుంది.

''మధూ!'' హృదయ విదారకంగా గుండె లోతుల్లోంచి వెలువడిందో కేక....

* * *

సడన్ బ్రేకుతో బస్సు నిలిచిన శబ్దంలో కలిసిపోయిందా కేక. కళ్లిప్పి చూశాను. బస్ మదనపల్లి బస్టాండులో ఆగింది. డ్రైవర్ మారాడు. నేను కాఫీ తాగి బస్సెక్కాను. మధును గురించిన ఆలోచనలు నన్ను వెంటాడుతున్నాయి. పదిహేనేళ్ల ప్రేమచరిత్ర వీడియో చిత్రంలా కళ్లముందు మెదులుతోంది.

* * *

మాధవి, నేను ఇరుగుపొరుగు వాళ్లం. మేము మంచి లవర్స్ కూడా. మా ప్రేమకు పెద్దల మద్దతుంది.

ప్రేమలో కూడా ఘాటైన ప్రేమ మాది. నేను మాధవిని 'మధూ'! అని పిలుస్తాను. మధు నన్ను 'శాస్త్రీ'! అనే పిలుస్తుంది. చిన్నప్పటి నుండి ఇంటర్మీడియెట్ దాకా మా ప్రేమ మూడు పువ్వులు ఆరుకాయలుగా వెల్లివిరిసింది.

మా మధ్య దాచుకోవలసినవేమీ లేవు. చిన్నతనంలో ఎవరి బాత్రూంల్లో వాళ్లం నగ్నంగా స్నానాలు చేస్తూ ఎన్నో గాలి ముద్దులిచ్చుకున్నాము. కాంపౌండ్ గోడమీద వాలిపోయి ఊసులాడుకునేవాళ్లం. స్కూల్కు, ట్యూషన్‌కు కలిసే వెళ్లేవాళ్లం. [illegible] ప్పుడు ఒకే స్కూటర్లో వెళ్లేవా[illegible]. [illegible] స్కూటర్ నడపడం తనే నేర[illegible] ఆదివారాల్లో ఎన్నో ప్రేమ [illegible]

వెళ్లేవాళ్లం. పార్కులకు వెళ్లేవాళ్లం. నవలలు ఎక్స్ఛేంజ్ చేసుకొనేవాళ్లం.

మేము ఎప్పుడూ కీచులాడుకోనూ లేదు. హద్దులు మీరనూ లేదు. అప్పుడప్పుడు కౌగిళ్లలో కరగిపోయేవాళ్లం. జోక్స్ వేసుకొనేవాళ్లం. వి.సి.పి.లు వేసుకొనేవాళ్లం. సెలవు రోజుల్లో నేను మధూ ఇంట్లోనే లేక మధు మా యింట్లోనో ఉండేవాళ్లం.

మధు మాథ్స్‌లో వీక్. కానీ నా కోసం మాథ్స్ గ్రూపులోనే చేరింది. రాత్రి పదింటిదాకా మా యింట్లో మాథ్స్‌లో స్పెషల్ కోచింగ్ ఇచ్చేవాణ్ణి. మేము వీడ్కోలు తీసుకోవడము సౌందర్యోపాసనగా జరిగేది.

మధు చేతిని నా చేతిలోనికి తీసుకొని సున్నితంగా ముద్దుపెట్టేవాణ్ణి. మధు నా ముఖాన్ని తన చేతుల్లోకి తీసుకొని బుగ్గపై ముద్దుపెట్టేది. నేను ఆమె బుగ్గపై అలానే ముద్దుపెట్టే వాడిని. చివరిగా ఆమె నా చేతిని తన చేతిలోనికి తీసుకొని ముద్దు పెట్టుకుని వెళ్లిపోయేది.

పరీక్షలకు రెండు నెలల ముందు నుండి మా ప్రేమ, స్నేహం పూర్తిగా కుంటుపడేది. ఎవరికి వాళ్లం సీరియస్‌గా చదివేవాళ్లం. పరీక్షల కాలంలో మా పెద్దవాళ్లు కూడా మా కద్దు పడేవారు. వేసవి సెలవల్లో ఓ రెండు వారాలు నేను మా బామ్మగారి ఊరికి, మధు తన బామ్మగారి ఊరికి వెళ్లేది. ఆపై మా ప్రేమ నిరటంకంగా కొనసాగేది.

* * *

"మధూ! నేను బి.టెక్.కు సెలక్టయ్యాను... తెలుసా!"

బాత్రూంకు వెళుతున్న మధునడిగాను.

"అయితే అయ్యావు. నాకేమిటి... " గాద్గికంగా అంటూ ముఖం అటు వైపు త్రిప్పుకుంది.

ఆమె ముఖాన్ని నా చేతుల్లోకి తీసుకొన్నాను. మధు కళ్ల వెంట నీరు. "నీ

బాధేమిటో నాకు తెలుసు మధూ! నిన్ను వదిలేసి వెళ్తాననే కదూ... నిన్ను వదిలి నేను మాత్రం ఉండగలనా... నాలుగేళ్లే కదా! ఆ తర్వాత మనిద్దరం కలిసే ఉంటాం'' అని ఓదారుస్తూ కన్నీళ్లు తుడిచాను.

''నాలుగేళ్లు గుర్తుండేలా సాయంత్రం పార్టీ ఇస్తాను. తప్పకుండా రావాలి''.

''నీవిచ్చే పార్టీ నాకక్కర్లేదు. నేనడిగిన పార్టీ నీవిస్తావా?!'' అంది గోముగా, కోరికగా.

''అలాగే. ఏమివ్వాలో చెప్పు!''

''బాత్రూంలో నాతోపాటుగా స్నానిం చాలి''! అంది సిగ్గుపిగ్గుగా, ముద్దముద్దగా మాట్లాడుతూ.

మగువ కోరాలేగాని రాని మగవాడెవరు?–!

బాత్రూంలో షవర్ క్రింద, నేను, మధు నగ్నంగా... తమకంగా... మోహంగా. .. ఆవేశంగా... కోరికగా... ఒకరిపై ఒకరు, ఒకరి క్రింద మరొకరు, ఒకరి ప్రక్క వొకరు.. తడితడిగా.. వెచ్చవెచ్చగా... చుం బనాలు... కౌగిలింతలు... ఎత్తుపల్లాలలో స్పర్శలు... అనుభవాల హిమగిరి నెక్కి... ఆనందాల అంచులు దాటి... కామా ((ప్రేమా) తురాణాం నభయం, న లజ్జ.. జన్మంతా గుర్తుంచుకొనేలా...

* * *

నేను తిరుపతిలో బి.టెక్.లో జాయన య్యాను. మధు మా వూళ్లోనే బి.ఎస్.సి. లో జాయినయింది. అంతటితో మా తనువులు దూరమైనా మనసులు గాఢంగా పెనవేసుకున్నాయి. సెలవుల్లో కలవడానికి కూడా అవకాశము లేకపోయేది. నాకు సెలవులున్నప్పుడు తనకు పరీక్షలు జరగడం , తనకు సెలవులున్నప్పుడు నాకు పరీక్షలు జరగడం జరిగేది. బి.టెక్. చేసిన నాలుగే ళ్లూ నాలుగు యుగాలనిపించింది మా ఇద్దరికీ...

''తను డిగ్రీతోనే చదువు నిలిపేసింది. ఎప్పుడూ ఇంట్లోనే ఉంటుంది. నేను వెళ్లగానే నా కౌగిట్లో వాలుతుంది. ముద్దుల తో ముంచెత్తుతుంది'' అనుకుంటూ మధు ను గురించిన గతస్మృతులు ఉక్కిరిబిక్కిరి చేస్తుండగా బస్ దిగి ఇంటికి వెళ్లాను.

నన్ను చూడగానే మధు ముఖం తిప్పుకొ ని ఇంట్లోకి వెళ్లింది. ఆమె ముఖం పేలవంగా ఉంది. ఇన్ని రోజులు ఉత్తరమైనా వ్రాయనందుకు కోపం వచ్చిందేమో అనుకు న్నాను.

'ఏ క్షణంలోనైనా రాకపోతుందా!' అని కాంపౌండ్ గోడమీద వాలిపోయి నిరీక్షించాను . బాత్రూం దగ్గర ఎదురు చూశాను. వచ్చి మూడురోజులైనా మధు కలవనే లేదు.

వాళ్లింటికే వెళ్లి విషయం కనుక్కోవాల నుకున్నాను. కానీ, ఈ మధ్య వాళ్ల బామ్మగారు వాళ్లింట్లోనే తిష్టవేశారు. బా మ్మగారుంటే నాకు కొంచెం బెరుకుగా ఉంటుంది. అయినా ధైర్యం చేసి వెళ్లాను.

''మధూ!'' కొంచెం కోపంగానే పిలిచా ను.

అపుడే తలస్నానం చేసివచ్చి, తల ఆరబెట్టుకుంటున్న మధు నా పిలుపు వినగానే ఒక్క ఉదుటున వచ్చి నా

కౌగిట్లో చేరింది. ముద్దులతో పరవశుణ్ణి చేస్తోంది. నేను మాత్రం భావరహితంగానే ఉండి పోయాను.

"నేను వచ్చి మూడురోజులైనా, నాతో ఎందుకు మాట్లాడలేదు?! మా ఇంటికి ఎందుకు రాలేదు?!" అని నిలదీశాను.

దానికి సమాధానం చిన్నగా నా చెవిలో చెప్పింది మధు. నాకు నవ్వాగలేదు. నా తొందరపాటుకు నన్ను నేనే నిందించుకున్నాను. సంతోషంగా మధును నా కౌగిట్లో బంధించేశాను, కడలి కెరటాల్లో కలిసిపోయిన మధు తిరిగి నా కౌగిట్లో చేరినంత ఆనందంగా.

*